

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

تیمورشاه تیموری

رُبَاعِيَات

(قسمت دوم)

نوروز شد و گل از سفر می آید بلبل بدهان پرشکر می آید

این ابر که دور سر ما خیمه زده بنگر که به اشک چون گهر می آید

در فصل بهار گل بدامان بودن وز عشق کسی واله و حیران بودن

بهتر ز هزار تاج خسرو باشد بر درد دل غریب درمان بودن

این مرغک دلداده فغانی دارد آن طوطی آزاده بیانی دارد

آن مور که دانه میبرد در لانه در چشم جهان بین جهانی دارد

رفتیم و غمت به ما میسر باشد هر جا که گلیست به چشم اخگر باشد

از آمدنم امید بر دل نبود این رفتن من ز مرگ بدتر باشد

از شعر من این صدا برون خواهد بود کاندل دل من عشق فزون خواهد بود
گویند که عاشقیم بر هرچه نکوست تا زنده ام عشق رهنمون خواهد بود

بشتاب که احوال زمان میگذرد هر خوب و بدی ز این و آن میگذرد
تا دیده بهم زنی که نیکو نگری از تارک سر آب روان میگذرد

(المان - سوم سپتمبر ۲۰۱۱)